

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ (Evrei 13:8)

SCRISOARE CIRCULARĂ - septembrie 1978

Vă salut pe toți în Numele scump al lui Isus Hristos cu cuvântul din Isaia 41:13 „*Căci eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te iau de mâna dreaptă și-ți zic: „Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!”*“

Aș dori să-i vorbesc fiecăruia din acest cuvânt, ca să cuprindem prin credință ceea ce ne este spus în acest Cuvânt. Domnul este Dumnezeu, El este Dumnezeuul tău, El este Dumnezeuul meu, El este Dumnezeuul nostru. Așa cum noi suntem siguri că-I aparținem, așa și El ne aparține nouă cu tot ce are El.

El a încheiat un legământ cu noi în Hristos, în singurul Lui Fiu. Cei depărtați au devenit apropiați, dușmanii au devenit prieteni, păcătoșii au devenit copii ai lui Dumnezeu. Noi toți am fost încurajați de acest Cuvânt. Câteodată noi ne simțim singuri și părăsiți și credem că Dumnezeu s-a retras. Dar El este aproape de cei care sunt cu o inimă aplecată și cu un duh smerit. El se lasă găsit de acei care îl caută din toată inima.

Chiar atunci când suntem slabi și apăsăți, El ne cheamă: „...*EU sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te iau de mâna dreaptă și te voi întări.*“ El este Atotputernicul, dreapta Lui rămâne înălțată și ne dăruiește biruința. El este Domnul căruia îi este dată puterea în cer și pe pământ, El dorește să ne întărească și să ne dăruiască ajutorul Lui. În credință dorim să ne deschidem inimile și să ridicăm mâinile înspre El, chiar dacă ne simțim foarte slabi și apăsăți. Depinde de ceea ce credem, căci prin credința noastră se va împlini. De la noi se cere: „*De aceea, ridicăți-vă mâinile slăbănogite și genunchii fără putere!*“ Aceasta trebuie s-o facem în credință, atunci și Dumnezeu va face din partea Lui acele lucruri pe care noi nu le putem face. Noi ne ridicăm mâinile, dar puterea numai Domnul poate să o dea. El o va face pentru că El a făgăduit-o.

Domnul vorbește mai departe și pune accentul: „EU care chem: „Nu te teme!”“ Deseori Domnul a vorbit în Vechiul și în Noul Testament aceleași cuvinte: „**NU TE TEME!**“ Avraam, părintele credinței, a avut multe trăiri cu Dumnezeu. În Geneza 15:1, citim: „*După aceste întâmplări, Cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie, și a zis: „Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău, și răsplata ta cea foarte mare.*”“

Dacă credem cu adevărat, putem fi siguri că Domnul ni se va descoperi, ne va vorbi și ne va întări. Dacă credem, atunci teama trebuie să ne părăsească. Dacă nouă ne mai este teamă de anumite lucruri, atunci noi nu putem ajunge în odihna lui Hristos. Doar atunci când teama ne-a părăsit, credința se poate dezvolta. Domnul ne strigă pe fiecare în parte: „*Nu te teme, Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare.*”

Cine se teme de anumite lucruri, peste acela ele vor veni. Cine se teme de o boală, să nu se mire dacă se va îmbolnăvi. Boala trebuie să primească teamă de noi, pentru că noi stăm tare pe Cuvântul lui Dumnezeu și mărturisim că noi am fost vindecați în rănile lui Isus. Noi trebuie să credem ceea ce ne-a spus Dumnezeu prin Cuvântul Său. El spune: „*Eu sunt Domnul, doctorul tău.*“ Cine se teme de păcat, peste acela va veni. Cine se teme de demon, pe acela îl vor chinui. Cine se teme că i se va întâmpla ceva, aceluia i se va întâmpla mai devreme sau mai târziu. Așa cum credința aduce binecuvântările lui Dumnezeu peste viața noastră, așa aduce necredința blestemele dușmanului peste aceia care trăiesc în teamă. Cine stă pe pământul biruinței de pe Golgota, va trăi biruința crucii. Nu ceea ce avem noi de spus despre aceste întrebări are însemnătate, ci ceea ce Domnul a spus deja. El a luat vina și păcatul asupra Lui, El a purtat boala noastră, pedeapsa noastră a fost pusă pe El, ca noi să avem pace.

Hristos l-a biruit total pe satan. Pe crucea de pe Golgota, Domnul nostru a strigat: „*S-a isprăvit!*“ Nu există împuternicire mai mare decât autoritatea Fiului lui Dumnezeu. Noi trebuie să folosim Cuvântul lui Dumnezeu ca sabie duhovnicească. Noi trebuie să spunem prin credință ceea ce a făcut Hristos pentru noi, și să socotim pur și simplu împlinirea. Satan trebuie să o ia la cunoștință și să o respecte. Fiecare drept pe care dușmanul îl avea asupra noastră, l-a pierdut. Noi am fost răscumpărați cu sângele scump al Mielului și suntem proprietatea lui Isus Hristos. Noi suntem pe deplin mântuiți și stăm de partea lui Dumnezeu. Noi nu mai suntem sub blestemul legii, ci sub har și binecuvântare.

Moise, un om care mai întâi a fugit, a strigat către întregul popor Israel, după ce a bătut ceasul lui Dumnezeu: „*Nu vă temeți de nimic, stați pe loc, și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta.*” Exod 14:13. Când el a văzut împrejurările, a fugit. Ceasul lui Dumnezeu încă nu sosise. După ce timpul s-a împlinit, el a spus: „*Nu mâine, ci azi Domnul vrea să vă salveze.*” Moise nu dădea speranțe poporului pentru mâine, el vorbea și se împlinea, pentru că ceasul lui Dumnezeu a bătut și făgăduința pe care Domnul a dat-o lui Avraam și-a găsit împlinirea.

Dacă noi suntem fără teamă și recunoaștem ziua "astăzi", vom vedea mântuirea, atunci vom vedea vindecarea și vom trăi ceea ce El ne-a făgăduit și promis. Cine nu-i statornic în ceasul de încercare, acela va fi aruncat la pământ de necredință, dar cine își pune încrederea în Domnul, rămâne stabil și așteaptă ceasul lui Dumnezeu; acela va vedea cu ochii lui ce fel de fapte face Dumnezeu. Iosua și Caleb relatau în credință despre țara făgăduită și spuneau: „*Numai nu vă răzvrățiți împotriva Domnului, și nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci îi vom mânca. Ei nu mai au nici un sprjin; Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!*” Numeri 14: 9.

Ce mărturie minunată de la acești eroi ai credinței! Ei au adus dovada acestei fări îmbelșugate și arătau poporului acei struguri uriași. Ar fi trebuit să fie suficient pentru toți, deoarece trebuiau să aibă încredere în făgăduințele lui Dumnezeu.

Necredința este împotriva lui Dumnezeu, necredința distruge, frica te face timid. Totdeauna este așa: ori ești biruitor asupra împrejurărilor, ori împrejurările te biruie.

Iosua și Caleb au fost fără frică, fiindcă ei stăteau pe făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu. Ei vorbeau și acționau în credință, dând astfel o mărturie puternică. Fiindcă ei erau fără teamă, puteau să spună întregului popor: „Nu vă temeți!” **Iosua a crezut făgăduința, stătea pe făgăduință și acționa conform făgăduinței, și Domnul a fost cu el și a confirmat Cuvântul. Și noi trebuie să ne bazăm în credință pe făgăduințele lui Dumnezeu, întărindu-ne și mergând înainte ca popor al lui Dumnezeu, până când vom primi întreaga moștenire făgăduită.**

Aceste cuvinte trebuie să fie o întărire pentru toată Biserica. Ei au strigat în fața tuturor: „Cu noi este Domnul! De aceea nu vă temeți de ei.” Sunt mărturisiri de credință din Cuvântul lui Dumnezeu, care pentru noi au atâtea de spus! Nu o tălmăcire sau vorbe despre ce a spus Dumnezeu este o binecuvântare pentru alții, ci împlinirea făgăduinței Sale pe care noi avem voie să o trăim.

Moise, omul lui Dumnezeu, a adus în fața ochilor poporului lui Dumnezeu ceea ce a vorbit El, și îi încuraja spunându-le: „Voi știți că Domnul, Dumnezeul vostru v-a dat această țară...” Nu că li se va da țara, ci ea le-a fost dată. Aceasta el a spus-o prin credință, atunci când nici nu intraseră în țară. Pentru el această făgăduință a Cuvântului lui Dumnezeu a fost ca și împlinită. El vorbea și acționa în credință. El încuraja poporul și spunea: „Mergeți și luați în stăpânirea voastră, după porunca Domnului, Dumnezeul părinților voștri. Nu vă temeți și îmbărbătați-vă!” În toate timpurile, Domnul a dat robilor și poporului Său curaj și putere, ca ei să fie biruitori în toate încercările și să meargă înainte prin credință. Deseori, Mântuitorul le-a spus alor Săi: „Nu vă temeți!” El este acela care ne face tari, ne întărește și ne pune picioarele pe un teren tare (stâncă).

Israel – Biserica

Poporul Israel stă ca un lucru de netăgăduit în fața lumii. Nimeni nu poate să tăgăduiască existența unui stat, chiar dacă o vrea. Până acum este în vizor doar Israelul politic și nu Israelul religios. Încă mai sunt la lucru politicienii și fac tot posibilul. Dar dacă ceasul lui Dumnezeu va bate, atunci Domnul însuși va aduce la suprafață lucrarea Lui cu Ierusalimul.

Este de mirat cât de greu i se face drumul poporului Israel până la traseul final, dumnezeiesc. Începând de la zilele lui Avraam, Isaac și Iacov cererile lor sunt fundamentate pe făgăduințele lui Dumnezeu. În zilele lui Moise și ale lui Iosua, ei au ieșit de sub robia Egiptului și au intrat în țara făgăduită.

De ce trebuie să li se ia acest drept?

Numai din cauză că alții au ocupat proprietatea lor?

Numai din cauza neascultării și respingerii lui Mesia, au fost ei risipiți în toată lumea, dar conform făgăduinței, ei vor fi din nou adunați și vor fi sădiți din nou pe pământul făgăduit. Chiar și teritoriile câștigate cu greu i se cer înapoi. Nu este acesta un tablou potrivit pentru Biserică?

Teritoriile câștigate de credincioși prin luptă, dușmanul dorește să le ia în proprietatea lui. Chiar dacă sunt negocieri cu privire la Israel, cu privire la Biserică este imposibil. Biruința lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este clară și absolută.

Moștenirea le este dată credincioșilor și asupra acesteia nu se negociază.

Înainte de Golgota s-ar fi putut discuta încă, de exemplu așa s-a certat satan pentru trupul mort al lui Moise. De când Hristos a murit, a fost îngropat și a înviat din morți și trupul Lui a fost transformat și luat un trup nemuritor, nu mai există negocieri. Negocierea a luat sfârșit, dreptatea a fost dată credincioșilor, toți fiii și fiicele lui Dumnezeu au garanția mântuirii sufletelor lor și transformarea trupurilor. Sufletul nostru este mântuit și transformat, trupul nostru mai așteaptă ca să îmbrăcăm nemurirea. Pavel învață că credincioșilor li s-a dat Duhul Sfânt ca arvună a mântuirii trupului. (Ef. 1: 13-14)

Despre toate lucrurile pe care Hristos ni le-a răscumpărat, nu există discuții cu dușmanul. Într-o zi nici Israelul n-o să mai aibă nevoie de negocierile tactice ale politicienilor. Ultima negociere, însuși Domnul Dumnezeu lui Israel o va conduce, nu cu cuvinte, ci cu fapte. Aceste cuvinte n-au de spus nimic popoarelor vecine. Hotărârea Domnului se va împlini.

Domnul Bisericii este și Dumnezeu lui Israel. Dacă preia El inițiativa, atunci gura dușmanilor va fi închisă și omenirea trebuie să recunoască că Israelul și Biserica au fost aleși de Dumnezeu ca o proprietate unică. Și popoarelor, Domnul le va da o inimă și cunoștință ca să-L recunoască. Ele vor veni și vor accepta învățătura despre calea Lui (Mica 4: 1-5).

Nedumerirea

În Luca 21:15 Domnul vorbește despre semnele care se vor întâmpla cu soarele, luna și stelele. El vorbește despre îngrijorarea popoarelor care vor fi pe pământ. Din cauza nedumeriri și fricii, de groaza lucrurilor care vor mai veni, oamenii își vor da duhul. Supra-puterile vor cădea în genunchi din cauză că robinetele de țigări s-ar putea să fie închise.

Chiar și președintele din SUA (Carter) va trebui să micșoreze pasul politicii din cauza condițiilor cerute de Israel. Cum vedem că cei tari au devenit slabi!

Deasupra mai vine și criza dolarului, deoarece dolarul american a fost conducerea mondială, acum el este locomotiva inflației. Se observă cum toate lucrurile pe pământ au devenit nesigure. În ultimele luni se aude de repetate ori de moneda europeană, care dorește să-l înlocuiască pe dolarul căzut.

Bine este pentru acela care și-a depus banii la un loc sigur.

În toate împrejurările se vede că oamenilor le este frică, au nevoie de ajutor și de sfat.

Ca credincioși, noi știm că aceste lucruri vor veni. Dar noi ne ridicăm capetele, fiindcă mântuirea noastră este aproape.

Vă rog ca în rugăciunile voastre zilnice să vă gândiți și la mine. Din inimă mulțumesc tuturor aceluia care se gândesc în rugăciune la noi toți. Și aceluia care contribuie cu daruri la această lucrare, aș dori să le spun personal un mulțumesc. Domnul să vă răsplătească! Fără ajutorul vostru nu ar fi posibil ca această slujbă mondială să fie făcută.

EWALD FRANK